

Hieronimus. Quattuor sunt quali-
tates de quibus sancta
euangelia p[ro]cedunt.
Precepta. mandata
testimonia. exempla.
In preceptis iusticia.
in mandatis caritas.
in testimonijs fides. in
exemplis perfectio. Pre-
cepta. h[ab]m[us]. In vias
gentium ne abieritis.
hoc est. diu[er]tere a ma-
lo. Mandata. ut hoc.
Mandatum nouum do-
vobis. ut diligatis in-
uicem. hoc est. facere to-
num et caritatem im-
plere. Testimonia que
in ore d[omi]ni vel trium
testium: ut hoc. Joba-
nes testimoniu[m] perbi-
bet de me: sed b[ap]teo
testimonium maius io-
h[ann]e. est enim pa-
ter. qui testimoniu[m] p[ro]-
hibet de me. Exempla
ut hoc. Discite a me:
quod mitis sum et humil-
corde. et estote perfecti
sicut pater vester. et.
et alibi. Exemplum eni[m]
dedit vobis. et. v. i. f.
De his enim dauid
Preceptum d[omi]ni luci-
dum illi. Hystoria ma-
xime precepta p[ro]n[un]t.
Et alibi. latu[m] mandatu[m]
tuu[m] nimis. quod diligis
primu[m] tota lege imple-
uit. Item testimonia
tua intellexi. et alibi.
Testimonia d[omi]ni fide-
le. quod p[ro] fide animi q[ui]
oculis carnis testimo-
niu[m] indiget. Quarto.
iudicia d[omi]ni. v. i. f. i.
Et sic. sunt iudicia
nostro[rum] et exempla iusti-
ficata. sicut in iudicijs
dei p[ro]p[ri]a h[ab]m[us]. Vn-
de alibi. Iudicia. n[on]
timui. In quo eni[m]
iudicio iudicauerim?
iudicabitur de nobis.
In his quattuor qua-
litatebus sunt. timor.
fides. spes. caritas. Ti-
more namq[ue] incipim[us].
fide seruamus que in-
cipimus. spe erigimur.
caritate p[ro]sumamur. Finis enim p[re]cepti est caritas. Hi sunt quattuor
mensures quos christus ante messum p[re]dixit dicens. Nonne quattuor men-
sures sunt vsq[ue] ad menses? Et nos per p[re]cepta d[omi]ni atq[ue] mandata ac testi-
monia et exempla maturos post iudiciu[m] metamus fructus cum gaudio. qui
in lacrimis timoris semina penitentie iactauim[us] in terra n[ost]ros portantes cha-
ritatis manipulos cu[m] gaudio metamus in celo.
Micro. Marcus euang[eli]sta dei. petri discipulus. leuiticus genere. et sa-
cerdos. in ytal[ia] hoc scripsit euang[eli]u[m]. prim[us] alexandrie ep[iscopu]s. cui[us] per sin-
gula op[er]a euang[eli]j dicta scire. et in se disponere. et disciplinam in se legis agno-
scere. et diuinam d[omi]ni in carne intelligere naturam. Qui seminat p[er] mattheu[m]
qui fremit vt leo. qui volat vt aquila. qui discit vt homo. qui immolat vt
sacerdos. qui irrigat vt flumen. qui floret vt ager. qui feruet vt vinum

Incipit prologus beati Hieronimi in marcum euangelistam.

Marcus euang[eli]sta dei electus. et petri in baptisma te filius atq[ue] in diuino

sermone discipulus. sacerdoti-
um in israel agens. scdm carnem
leuita. p[ro]uersus ad fidem christi. e-
uangelium in ytal[ia] scripsit. ondens
in eo quid et generi suo deberet et
christo. Nam initium principii in
voce prophetice exclamationis in-
stituens. ordinem leuitice electio-
nis ondit. vt p[re]dicans p[re]desti-
natum iohanne filium zacharie in
non solum verbum carnem factu[m]:
sed et corpus domini in omnia p[ar]-
te verbum diuine vocis animatum
initio euangelice p[re]dicationis o-
stenderet. vt qui hec legens sciret
cui initium carnis in domino. et ihu[m]
aduenientis habitaculu[m] caro de-
beret agnoscere. atq[ue] in se verbu[m]
vocis quod in consonantibus per-

Filla caro. **S**id est. recuperet in christo
diderat inueniret. Deniq[ue] et perfe-
cti euang[eli]i opus intrans. et a ba-
ptismo domini p[re]dicare deus in
choans. non laborauit natiuita-
tem carnis quam in p[re]ioribus vi-
derat dicere. Sed totius expri-
mens expositione deserti ieiunium
numeri. temptatone dyaboli. con-
gregationem bestiarum. et ministe-
rium protulit angeloru[m]. et institu-
ens nos ad intelligendum singu-
la in breui compingens. ne auto-
ritatem facte rei demeret. et perficiendi operis plenitudinem non negaret. Deniq[ue] amputasse sibi post fidem pollice dicitur. vt sacerdotio reprobus haberet. Sed tantu[m] presentens fidei p[re]destinata potu- it electio. vt nec sic in opere verbi perderet quod prius meruerat in genere. Nam alexandrie ep[iscopu]s fuit. Lulus per singula opus fuit scire euang[eli]i in se dicta disponere. et disciplinam in se legis agnoscere. et diuinam in carne domini intelligere naturam. Quae in nos primus oportet requiri: debinc inquisita volumus agnosci. h[ab]entes mercedem exhortationis: quoniam qui plantat et qui rigat vnum sunt. qui aut incrementum p[re]stat deus est.

Christus enim de quo loquitur. vt homo nascendo. vitulus moriendo. leo resurgendo a quila ascendendo.
Mie. Marcu[m] pene intactum. maiores nostri p[re]terierunt. quia pene eadem que mattheus narzat licet quibusdam distinctis testimonijs. vt alterius ala alam alterius tangat animalis. et rota rotam eadem via sequatur. et versis adinvicem vultibus se animalia p[re]ueantur. In primo canone marcus cum mattheo lucaq[ue] comitatur et iohanne. In secundo cum mattheo et luca. In quarto cum mattheo et iohanne. In sexto canone comitatur semper cum mattheo. Ut duo anuli in vno recte. id est. in quadraginta nouem capitulis. In octauo canone cum luca comitatur in tredecim capitulis. In p[ro]p[ri]js vero que maxime vtunq[ue] explanare. dispono decem et octo incedit spaciatur capitulis. que simul omnia ducenta trigintatria sunt capitula.
Marcus. excelsus mandato. Lucas. iste confurgens vel ipse lenas.
Marcus petri discipulus rogatus romano euang[eli]um scripsit. vt quod petrus verbo p[re]dicauerat. conferuaretur in perpetuum litterarum memoria.
Primo expulsio demonis in synagoga ab homine. Secundo. liberatio soc[er]i symonis a febre. Tercio. leprosus mundauit. Quarto. paraliticu[m] curauit. Quinto. in synagoga manum aridam curauit. Sexto. demoniacum a legione possessum. liberauit. Septimo. fluxum sanguinis tactus a muliere restrinxit. Octauo. filiam yairi in domo suscitauit. Nonno. quinque panibus quinque milia hominum satiauit. Decimo a filia syropheis demonium expulit. Undecimo. surdi et muti hois aures et linguam aperuit. Duodecimo. cecum extra vicum bethsaide illuminauit. Tredecimo quattuor milia septem panibus saturauit. Quartodecimo hoies a surdo et muto spiritu quod discipuli nequebant liberauit.